

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

DEPARTAMENT
TRANSPORTU MORSKIEGO
I BEZPIECZEŃSTWA ŻEGLUGI

Warszawa, dnia 12 maja 2014 r.

DTM-IVmw-5113-02/2014

Pan

Wojciech Sałata

bosmansalata@wp.pl

Szanowny Panie,

W odpowiedzi na e-mail z dnia 15 kwietnia br. przesłany do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów stanowiący wniosek o podjęcie interwencji w sprawie podwyższenia linii energetycznych na szlakach żeglownych w Polsce Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju przedstawia następujące stanowisko: Kwestie oznakowania wód śródlądowych określają przepisy ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz.U. Nr 208, poz. 1240 ze zm.) oraz ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz.U. z 2013 r., poz. 1458).

Ustawa o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych określa m.in. sposób oznakowania obiektów znajdujących się na obszarze wodnym. Obszar wodny są to - stosownie do art. 5 ustawy z dnia 18 lipca 2000 r. Prawo wodne - wody śródlądowe oraz wody przybrzeżne, a także kąpielisko, miejsce wykorzystywane do kąpieli, pływalnia oraz inne obiekty dysponujące nieckami basenowymi o łącznej powierzchni powyżej 100 m² i głębokości ponad 0,4 m w najgłębszym miejscu lub głębokości powyżej 1,2 m.

Zgodnie z art. 4 ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych zapewnienie bezpieczeństwa na obszarach wodnych polega w szczególności na:

- 1) dokonaniu, we współpracy z policją i działającymi na danym terenie podmiotami, analizy zagrożeń, w tym identyfikacji miejsc, w których występuje zagrożenie dla bezpieczeństwa osób wykorzystujących obszar wodny do pływania, kąpieli, uprawiania sportu lub rekreacji,
- 2) oznakowaniu i zabezpieczeniu terenów, obiektów i urządzeń przeznaczonych do pływania, kąpieli, uprawiania sportu lub rekreacji na obszarach wodnych,
- 3) oznakowaniu miejsc niebezpiecznych,
- 4) zapewnieniu warunków do organizowania pomocy oraz ratowania osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia.

Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych za zapewnienie bezpieczeństwa na tych obszarach odpowiada:

- 1) na terenie parku narodowego lub krajobrazowego - dyrektor parku,
- 2) na terenie, na którym prowadzona jest działalność w zakresie sportu lub rekreacji - sobą fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która prowadzi działalność w tym zakresie,
- 3) na pozostałym obszarze - właściwy miejscowo wójt (burmistrz, prezydent miasta).

Ustawa o żegludze śródlądowej określa kwestie oznakowania śródlądowych dróg wodnych. Zgodnie z art. 9 pkt 18 ustawy Prawo wodne - śródlądowe drogi wodne to śródlądowe wody powierzchniowe, na których z uwagi na warunki hydrologiczne oraz istniejące urządzenia wodne, możliwy jest przewóz osób i towarów statkami żeglugi śródlądowej. Wykaz tych dróg określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie klasyfikacji śródlądowych dróg wodnych (Dz.U. Nr 77, poz. 695).

NARODOWA
STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Ministerstwo
Infrastruktury i Rozwoju
ul. Wspólna 2/4
00-926 Warszawa

tel. (22) 630 16 39
fax (22) 630 14 97
www.mir.gov.pl
www.funduszeuropejskie.gov.pl

UNIA
EUROPEJSKA

Stosownie do art. 43 ust. 5 ustawy o żegludze śródlądowej oznakowanie nawigacyjne w portach oraz urządzeń, budowli i linii przesyłowych krzyżujących się z drogą wodną należy do ich właścicieli.

Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju wystąpi do Ministerstwa Gospodarki o przekazanie właścicielom linii energetycznych wniosku o rozważenie możliwości podniesienia linii energetycznych krzyżujących się z obszarami oraz drogami wodnymi tak, aby zachować prześwit zapewniający bezpieczną żeglugę.

Z poważaniem,

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departament Transportu Morskiego
i Bezpieczeństwa Żeglugi
Monika Niemiec-Butryn
Monika Niemiec-Butryn

NARODOWA
STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA
EUROPEJSKA

